

Številka: 06216-5/2018-17 23008
Datum: 19. 9. 2019

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju *komisija*) v postopku zaradi kršitve etike in integritete javnega sektorja, uvedenem na podlagi 13. čl. Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ZIntPK (Ur. l. RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo), v skladu s 6. al. 2. odst. 51. čl. Poslovnika komisije za preprečevanje korupcije (Ur. l. RS, št. 24/2012) in na podlagi odločitve z dne 19. 9. 2019, sprejete na 33. seji senata v sestavi Boris Štefanec (predsednik), mag. Uroš Novak (namestnik predsednika) in Simon Savski (namestnik predsednika), izdaja naslednje

UGOTOVITVE O KONKRETNEM PRIMERU IN PRIPOROČILA:

1. da se v postopku sprejemanja zakonov okrepi predhodna presoja ustavnosti, za kar je pristojna Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora;
2. da Državni zbor upošteva mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, kadar ta opozori na neustavnost v postopku sprejemanja zakonov;
3. da Državni zbor, v kolikor Ustavno sodišče ugotovi neustavnost določenega akta, nemudoma oziroma v roku, ki ga je določilo Ustavno sodišče, spremeni neustavni akt;
4. da drugi organi, v kolikor Ustavno sodišče ugotovi neskladnost določenega akta, ki so ga izdali, s hierarhično višjimi predpisi, nemudoma oziroma v roku, ki ga je določilo Ustavno sodišče, spremeni neskladni akt;
5. da se vzpostavijo mehanizmi, ki bodo pristojne organe silili k izvrševanju odločb Ustavnega sodišča;
6. da Ustavno sodišče, če je to le mogoče, določi začasno ureditev, ki velja, dokler pristojni organ neskladja ne odpravi;
7. da uporabniki javnih sredstev okrepijo interne mehanizme za zagotavljanje pravilne in smotrne porabe javnih sredstev;
8. da revidiranci že v postopku revizije Računskega sodišča poskušajo odpraviti pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče, najkasneje pa v roku, ki je določen v revizijskem poročilu;
9. da organi, katere je Računsko sodišče pozvalo k ukrepanju zoper revidirance, v skladu s svojo pristojnostjo in obveznostjo ustrezno ukrepajo (vključno z menjavo vodilnih kadrov v revidirancu) in spoštujejo določene roke za ukrepanje;
10. da državni organi in drugi subjekti javnega prava izvršijo pravno zavezujoče sklepe Državnega zbora, slednji pa uvede mehanizme za nadzor izvrševanja teh sklepov;
11. da se državni organi in drugi subjekti javnega sektorja s priporočili Državnega zbora seznanijo ter jih preučijo in oblikujejo argumentirana stališča do njih, predvsem o njihovi ustreznosti ter izvedbi;
12. da delovna telesa Državnega zbora, kadar niso pristojna za sprejem priporočil ali sklepov, temveč je za njihov sprejem pristojen Državni zbor, ta predložijo v potrditev Državnemu zboru;
13. da se Državni zbor v prihodnje vzdrži sprejemati priporočila in zahteve, ki predstavljajo poseg v zakonsko ali celo ustavno opredeljeno neodvisnost in samostojnost državnih organov ali drugih subjektov.

OBRAZLOŽITEV:

Zadevo s št. 06216-5/2018 in nazivom *Neodzivnost v zvezi z odločitvami DZ, Ustavnega sodišča RS in drugih nadzornih institucij*, ki je vodena kot postopek zaradi kršitve etike in integritete javnega sektorja po 13. čl. ZIntPK, je na podlagi pobude Komisije za nadzor javni financ z dne 3. 10. 2018, stalne komisije Državnega zbora Republike Slovenije, ki ji predseduje dr. Anže Logar, v skladu s III. odst. 36. čl. Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije uvedel predsednik Komisije za preprečevanje korupcije, ko je zadevo istega dne dodelil v reševanje notrenjeorganizacijski enoti komisije Centru za integriteto in preventivo (v nadaljevanju *CIP*).

Komisija se je pri pregledu osredotočila in preučila spoštovanje v nadaljevanju naštetih odločitev državnih organov, pri čemer so bile upoštevane zgolj odločitve, sprejete v označenih obdobjih:

a) odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije (v nadaljevanju *Ustavno sodišče*), izdane po 31. 3. 2014, v katerih je Ustavno sodišče ugotovilo neustavnost oziroma nezakonitost predpisov in splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, ter naložilo odpravo neskladnosti;

b) revizijska poročila Računskega sodišča Republike Slovenije (v nadaljevanju *Računsko sodišče*), v katerih je Računsko sodišče od leta 2014 revidiranim subjektom naložilo odpravo nepravilnosti;¹

c) priporočila preiskovalnih komisij Državnega zbora RS (v nadaljevanju *preiskovalne komisije*) in Komisije za nadzor javni financ, ki so jih navedeni subjekti sprejeli po 31. 3. 2014;

č) priporočila Komisije za preprečevanje korupcije v zadevah 06210-61/2014 (*Prijava - sklepanje pogodb z zunanjimi izvajalci s strani DUTB*), 06210-89/2017 (*Potrditev novih članov nadzornega sveta SDH - Željko Puljić, Franc Žmavc*), 06210-877/2013 (*Prijava - žilne opornice oz. stenti*) in 06215-1/2017 (*Posamična korupcijska tveganja pri sprejemanju Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju*).

Komisija je zahtevo za dokumentacijo naslovila na Državni zbor, Ustavno sodišče ter Računsko sodišče. Dokumentacija ji je bila posredovana v obdobju med 30. 11. 2018 ter 26. 3. 2019.

I.

Ustavno sodišče v skladu z 21. čl. Zakona o ustavnem sodišču, ZUstS (Ur. l. RS, št. 15/94, 64/01 - ZPKSMS, 51/07, 109/12) odloča – med drugim – o skladnosti zakonov z ustavo; o skladnosti podzakonskih predpisov in predpisov lokalnih skupnosti z ustavo in zakoni ter o skladnosti splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, z ustavo, zakoni in podzakonskimi predpisi, v skladu z II. odst. 22. čl. ZUstS pa tudi o skladnosti predpisov in splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, z ratificiranimi mednarodnimi pogodbami in s splošnimi načeli mednarodnega prava. Ustavno sodišče je torej osrednji organ centraliziranega sistema abstraktne presoje ustavnosti, ki je materialna in formalna ter praviloma represivna, v primeru mednarodnih pogodb pa tudi preventivna (glej *Ustavna ureditev Slovenije*, Kavčič, I., Grad, F., FV Založba, 2001, p. 304, 305).

Ustavno sodišče lahko predpise, glede katerih je ugotovilo kršitve, odpravi ali razveljavi (43. in 45. čl. ZUstS), če pa oceni, da je zakon, drug predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, protiustaven ali nezakonit zato, ker določenega vprašanja, ki bi ga moral urediti, ne ureja ali ga ureja na način, ki ne omogoča razveljavitve oziroma odprave, sprejme o tem ugotovitveno odločbo. Zakonodajalec oziroma organ, ki je izdal protiustaven oziroma

¹ Komisija je zaradi povzemanja podatkov iz letnih poročil analizo izvedla za celotno leto 2014.

nezakonit predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, mora ugotovljeno protiuustavnost oziroma nezakonitost odpraviti v roku, ki ga določi Ustavno sodišče. Komisija se je v nadaljevanju postopka ukvarjala prav z odločitvami Ustavnega sodišča, v katerih je slednje zahtevalo, da pristojni organ neskladje odpravi.

Po podatkih iz letnega poročila Ustavnega sodišča za leto 2018, je slednje v letih 2014-2018 ugotovilo protiuustavnost in od pristojnih organov zahtevalo odpravo takega stanja v 5 (2014), 2 (2015), 9 (2016), 3 (2017) oziroma 4 (2018) primerih. Izmed navedenih 19 odločitev, jih je 9 ostalo neizvršenih kljub poteku roka za odpravo nepravilnosti.

Neizvršene odločitve Ustavnega sodišča se nanašajo na:

- protiuustavnost ureditve delnega financiranja javno veljavnih programov osnovnošolskega izobraževanja, ki jih izvajajo zasebne osnovne šole (U-I-269/12 z dne 4. 12. 2014, Uradni list RS, št. 2/15);
- neustavnost Zakona o poslancih, ker zoper odločitve o prenehanju poslanskega mandata ne zagotavlja učinkovitega sodnega varstva (U-I-227/14, Up-790/14 z dne 4. 6. 2015, Uradni list RS, št. 42/15);
- neustavnost Zakona o kazenskem postopku, ker namen, zaradi katerega sodišče hrani izsledke prikritih preiskovalnih ukrepov, ni določen z zakonom (U-I-246/14 z dne 24. 3. 2017, Uradni list RS, št. 16/17);
- neustavnost Zakona o odvetništvu in Zakona o kazenskem postopku, ker ne urejata posebnosti preiskovalnih dejanj pri odvetniku na način, ki bi preprečil nedopustne posege v odvetniško zasebnost, in zaradi nespoštovanja pravice do sodnega varstva in pravnega sredstva (U-I-115/14, Up-218/14 z dne 21. 1. 2016, Uradni list RS, št. 8/16);
- kršitev načela enakosti upnikov, ki želijo z ugovorom preprečiti izbris pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije (U-I-57/15, U-I-2/16 z dne 14. 4. 2016, Uradni list RS, št. 31/16 ter Up-386/15-26, U-I-179/15 z dne 12. 5. 2016, Uradni list RS, št. 38/16);
- protiuustavnost Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank, ki ni omogočal učinkovitega sodnega varstva imetnikov izbranih in konvertiranih upravičenj v bankah (U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016, Uradni list RS, št. 71/16);
- protiuustavnost ureditve, ki oškodovancu ne omogoča pritožbe zoper sodbo kazenskega sodišče prve stopnje in s tem pritožbe zoper odločitve o njegovih procesnih pravicah ter pravnemu interesu (Up-320/14, U-I-5/17 z dne 14. 9. 2017, Uradni list RS, št. 59/17);
- protiuustavnosti Zakona o graditvi objektov, ker ne zagotavlja predhodne sodne presoje o sorazmernosti posega v pravico do spoštovanja doma (U-I-64/14 z dne 12. 10. 2017, Uradni list RS, št. 66/17).

Komisija poudarja, da je Ustavno sodišče temeljni garant ustavnosti v Republiki Sloveniji in varuh civilizacijskih pridobitev liberalnih oziroma meščanskih revolucij. Ustavno sodišče na eni strani preprečuje, da bi nosilci oblasti posegali v človekove pravice pri izvrševanju sodne ali izvršilne funkcije oblasti, po drugi strani pa preprečuje posege v ustavno zagotovljene pravice s strani zakonodajalca, tj. Državnega zbora, v primerih, ko ne obstaja zadostno politično soglasje za spremembo ustave. Zato je še posebej pomembno, da se odločitve Ustavnega sodišča izvršujejo, dejansko stanje, ki ga je ugotovila komisija, pa ni zadovoljivo. Državni zbor namreč ugotovljenih neskladnosti ni odpravil v skoraj polovici primerov (v 9 od 19 odločb).

Komisija ugotovljeno stanje nespoštovanja odločb Ustavnega sodišča pripisuje med drugim dejstvu, da ne obstajajo zadostni mehanizmi, ki bi zakonodajalca silili k izvršitvi odločb Ustavnega sodišča. Zaradi narave Državnega zbora, ki je kolegijski organ, sicer ti mehanizmi ne bi mogli temeljiti na ugotavljanju osebne odgovornosti posameznih članov – posamezen poslanec namreč ne more doseči sprejetja oz. spremembe zakona –, lahko pa bi temeljili na objektivni odgovornosti celotne sestave (npr. razpustitev Državnega zbora v primeru, da se ugotovljene neskladnosti ne odpravijo). Po drugi strani pa komisija ugotavlja, da ima prav Ustavno sodišče najmočnejši vzvod za odpravo tveganj, da neskladnosti ne bodo odpravljene, in sicer s tem, ko lahko določi začasno ureditev. Komisija se sicer zaveda, da ta rešitev ni optimalna, niti ni vedno mogoča.

Komisija se v postopku ni opredeljevala do vprašanja, ali je do neustavne ureditve prišlo naklepno ali iz drugih razlogov oziroma iz kakšnih razlogov niso bile odpravljene. Dodaja pa, da stanje, kot ga je ugotovila, predstavlja korupcijska tveganja, saj je povsem možno, da določene elite vzpostavljajo oziroma vzdržujejo neustavno stanje z namenom doseganja zasebnih koristi.

Glede na navedeno komisija priporoča:

- da se v postopku sprejemanja zakonov okrepi predhodna presoja ustavnosti, za kar je pristojna Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora (I. odst. 27. čl. Poslovnika državnega zbora²);
- da Državni zbor upošteva mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, kadar ta opozori na neustavnost v postopku sprejemanja zakonov;
- da Državni zbor, v kolikor Ustavno sodišče ugotovi neustavnost določenega akta, nemudoma oziroma v roku, ki ga je določilo Ustavno sodišče, spremeni neustavni akt;
- da drugi organi, v kolikor Ustavno sodišče ugotovi neskladnost določenega akta, ki so ga izdali, s hierarhično višjimi predpisi, nemudoma oziroma v roku, ki ga je določilo Ustavno sodišče, spremeni neskladni akt;
- da se vzpostavijo mehanizmi, ki bodo pristojne organe silili k izvrševanju odločb Ustavnega sodišča;
- da Ustavno sodišče, če je to le mogoče, določi začasno ureditev, ki velja, dokler pristojni organ neskladja ne odpravi.

II.

V skladu z Zakonom o računskem sodišču, ZRacS-1 (Ur. l. RS, št. 11/01, 20/06 - ZNOJF-1, 33/07 - odl. US, 109/12) je Računsko sodišče najvišji revizijski organ za kontrolo državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe v Republiki Sloveniji (1. čl. ZRacS-1). V skladu z 20. čl. ZRacS-1 računsko sodišče revidira pravilnost in smotnost aktov o preteklem in bodočem poslovanju uporabnikov javnih sredstev.

Računsko sodišče v revizijskih poročilih poda mnenje o poslovanju revidiranca (I. odst. 28. čl. ZRacS-1). Če so pri tem razkrite nepravilnosti ali nesmotnosti, morajo revidiranci Računskemu sodišču predložiti poročilo o njihovem odpravljanju - t.i. odzivno poročilo (I. odst. 29. čl. ZRacS-1). Če Računsko sodišče oceni, da v odzivnem poročilu ni izkazanega zadovoljivega odpravljanja razkritih nepravilnosti ali nesmotnosti, lahko organu, za katerega oceni, da lahko ukrepa zoper revidiranca, izda poziv, da ukrepa. Če gre za nezadovoljivo odpravljanje pomembnih nepravilnosti in pomembnih nesmotnosti, Računsko sodišče obvesti Državni zbor, poda poziv za razrešitev odgovorne osebe in izda sporočilo za javnost. Organ, ki mu je bil vročen poziv za razrešitev odgovorne osebe revidiranca, mora odločiti o pozivu in svojo odločitev pisno sporočiti Računskemu sodišču (V., VII., IX. in XI. odst. 29. čl. ZRacS-1).

Računsko sodišče je v letu 2018 v 27 primerih od revidirancev zahtevalo odzivno poročilo (od skupaj 62 revizijskih poročil), od tega pa je v 18 primerih izdalo sklepe o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja. Leta 2017 je Računsko sodišče od zavezancev zahtevalo odzivno poročilo v 29 primerih (od skupaj 64 revizijskih poročil), ob tem pa je izdalo 16 sklepov o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja. V letu 2016 je Računsko sodišče od 29 revidirancev zahtevalo predložitev odzivnega poročila (od skupaj 63 revizijskih poročil), od tega je v 9 primerih izdalo sklep o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja. V letu 2015 je Računsko sodišče v 27 primerih zahtevalo predložitev odzivnega poročila (od skupaj 64 revizijskih poročil), od tega je v 10 primerih izdalo sklep o kršitvi obveznosti

² Poslovnik državnega zbora, PoDZ-1, Uradni list RS, št. 92-07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17.

dobrega poslovanja. V letu 2014 je Računsko sodišče v 23 primerih zahtevalo predložitev odzivnega poročila (od skupaj 59 revizijskih poročil), od tega je v 15 primerih izdalo sklep o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja.

Leto	2014	2015	2016	2017	2018
Izdana revizijska poročila	59	64	63	64	62
Poročila z zahtevanim odzivnim poročilom	23	27	29	29	27
Sklep o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja	15	10	9	16	18

Računsko sodišče je v obravnavanem obdobju (2014-2018) v 30 primerih, v katerih je v porevizijskih postopkih ugotovilo kršitve dobrega poslovanja, izdalo enega ali več pozivov za ukrepanje v skladu s VII. odst. 29. čl. ZRacS-1. Ob tem komisija na podlagi poročil, ki so jih pozvani organi predložili v skladu s VIII. odst. 29. čl. ZRacS-1, opaža, da v nekaterih primerih pozvani subjekti niso spoštovali poziva računskega sodišča, pač pa so izvajanju ukrepov, ki jih je določilo Računsko sodišče, nasprotovali.

V skladu s IV. odst. 20. čl. ZRacS-1 mora mnenje o poslovanju, ki ga poda Računsko sodišče, spoštovati vsak državni organ, organ lokalne skupnosti in uporabnik javnih sredstev, na čigar poslovanje se mnenje nanaša. Komisija pri tem opozarja na določbo III. odst. 1. čl. ZRacS-1, ki določa, da aktov, s katerimi Računsko sodišče izvršuje svojo revizijsko pristojnost, ni dopustno izpodbijati pred sodišči niti pred drugimi državnimi organi. Navedeno pomeni, da če se predstavniki revidirancev z odločitvijo Računskega sodišča ne strinjajo ali če so pridobili strokovna mnenja, ki nasprotujejo zaključkom Računskega sodišča, to ne predstavlja upravičenega razloga, da ne izvršijo ukrepov, kot jih je določilo Računsko sodišče. Enako velja tudi v primeru, ko revidiranec predstavlja avtonomen, samostojen oziroma neodvisen organ; tak status subjektom namreč ne omogoča, da pri vprašanju porabe javnih financ ne sledijo zakonskim določbam oziroma da ne odpravijo kršitev, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče.

Komisija glede na navedeno priporoča:

- da uporabniki javnih sredstev okrepijo interne mehanizme za zagotavljanje pravilne in smotrne porabe javnih sredstev;
- da revidiranci že v postopku revizije Računskega sodišča poskušajo odpraviti pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče, najkasneje pa v roku, ki je določen v revizijskem poročilu;
- da organi, katere je Računsko sodišče pozvalo k ukrepanju zoper revidirance, v skladu s svojo pristojnostjo in obveznostjo ustrezno ukrepajo (vključno z menjavo vodilnih kadrov v revidirancu) in spoštujejo določene roke za ukrepanje.

III.

Državni zbor lahko odredi preiskavo o zadevah javnega pomena in v ta namen imenuje (preiskovalno) komisijo. Namen ustanovitve preiskovalne komisije je, da se ugotovi in oceni dejansko stanje, ki je lahko podlaga za odločanje Državnega zbora o politični odgovornosti nosilcev javnih funkcij, za spremembo zakonodaje na določenem področju in za druge odločitve Državnega zbora iz njegove ustavne pristojnosti (93. čl. Ustave RS [Ur. l. RS, št. 33/91, 42/97 - UZS68, 66/00 - UZ80, 24/03 - UZ3a, 47, 68, 69/04 - UZ50, 69/04 - UZ43, 69/04 - UZ14, 68/06 - UZ121,140,143, 47/13 - UZ90,97,99, 47/13 - UZ148, 75/16 - UZ70a], 1. čl. Zakona o parlamentarni preiskavi, ZPPre [Ur. l. RS, št.

63/93, 63/94 - KZ, 55/11 - odl. US)). Preiskovalna komisija ima v zadevah poizvedovanja in preučevanja smiselno enaka pooblastila kakor pravosodni organi (93. člen Ustave).

Komisija za nadzor javnih financ je stalna komisija državnega zbora (35. čl. Poslovnika državnega zbora, PoDZ-1 [Ur. l. RS, št. 35/02, 60/04, 64/07, 105/10, 80/13, 38/17]) in nadzoruje izvrševanje državnega proračuna ter finančnih načrtov nekaterih javnih zavodov z vidika zakonitosti, namenskosti in racionalnosti porabe ter pravilnosti njihovih finančnih izkazov na podlagi poročil Računskega sodišča; spremlja izvrševanje proračunov lokalnih skupnosti, ki prejemajo finančna sredstva za izravnavo, in nadzoruje namensko porabo sredstev, prejetih iz državnega proračuna, ter nadzoruje izvrševanje finančnih načrtov in pravilnost finančnih izkazov javnih skladov, javnih podjetij in zavodov, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija. Komisija za nadzor javnih financ o nadzorstvu, ki ga opravlja, poroča Državnemu zboru in mu predlaga potrebne ukrepe (39. čl. PoDZ-1).

Državni zbor je na podlagi ugotovitev preiskovalnih komisij v obravnavanem obdobju sprejel sklepe, ki so si po vsebini precej različni, in sicer:

- sklepe, ki predstavljajo naznanitev kaznivega dejanja ali druge kršitve pristojnim organom;³
- sklepe, s katerim državnim organom nalaga, da izvedejo (notranji ali zunanji) nadzor;⁴
- sklepe, ki deklarirajo ugotovitev politične odgovornosti;⁵
- sklepe, s katerimi predlaga Vladi RS, da v vlogi skupščine SDH d.d. izvede določene aktivnosti;⁶
- sklepe, s katerim Vladi RS ali drugi upravičenim predlagateljem predlaga, da pripravijo predlog zakona ali avtentične razlage;⁷
- sklepe, s katerimi nalaga Vladi RS, da uresniči določene cilje;⁸
- sklepe, s katerim predlaga organom poročanje z zvezi z izvrševanjem njihovih pristojnosti⁹ ter sklepe z drugo vsebino.¹⁰

³ Kot primer glej sklep št. 1, 4 in 5, sprejet na 58. izredni seji z 10. 4. 2018 po obravnavi Končnega poročila o investiciji v Blok TEŠ 6; sklep št. 3, sprejet na 24. seji z 22. 11. 2016 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi v zvezi s Factor banko, d.d., Probanko, d.d. in Banko Slovenije; sklep št. 1, sprejet na 62. izredni seji s 26. 4. 2018 po obravnavi Končnega poročila Preiskovalne komisije za ugotavljanje zlorab v slovenskem bančnem sistemu ter ugotavljanju vzrokov in odgovornosti za že drugo sanacijo bančnega sistema v samostojni Sloveniji.

⁴ Kot primer glej sklep št. 1, sprejet na 33. seji s 26. 9. 2017 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi v zadevi »Farrokh«; sklep št. 6, sprejet na 25. seji z 22. 11. 2017 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi na področju ugotavljanja zlorab v slovenskem zdravstvenem sistemu na področju prodaje in nakupa žilnih opornic.

⁵ Kot primer glej sklep št. 3, sprejet na 58. izredni seji z 10. 4. 2018 po obravnavi Končnega poročila o investiciji v Blok TEŠ 6; sklep št. 3, sprejet na 65. izredni seji s 24. 5. 2018 po obravnavi Končnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi o ugotavljanju domnevnega pranja denarja in financiranja terorizma, jedrske proliferacije ter financiranja aktivnosti tujih obveščevalno-varnostnih služb v Novi Ljubljanski banki d.d. ter domnevnega pranja denarja v Novi Kreditni banki Maribor d.d.

⁶ Kot primer glej sklep št. 2, sprejet na 58. izredni seji z 10. 4. 2018 po obravnavi Končnega poročila o investiciji v Blok TEŠ 6; sklep št. 2, sprejet na 33. seji s 26. 9. 2017 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi v zadevi »Farrokh«.

⁷ Kot primer glej sklep št. 1 in 2 in 5, sprejeti na 24. seji z 22. 11. 2016 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi v zvezi s Factor banko, d.d., Probanko, d.d. in Banko Slovenije; sklep št. 2, sprejet na 62. izredni seji s 26. 4. 2018 po obravnavi Končnega poročila Preiskovalne komisije za ugotavljanje zlorab v slovenskem bančnem sistemu ter ugotavljanju vzrokov in odgovornosti za že drugo sanacijo bančnega sistema v samostojni Sloveniji.

⁸ Kot primer glej sklep št. 2, sprejet na 65. izredni seji s 24. 5. 2018 po obravnavi Končnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi o ugotavljanju domnevnega pranja denarja in financiranja terorizma, jedrske proliferacije ter financiranja aktivnosti tujih obveščevalno-varnostnih služb v Novi Ljubljanski banki d.d. ter domnevnega pranja denarja v Novi Kreditni banki Maribor d.d.

⁹ Kot primer glej sklep št. 4, sprejeti na 24. seji z 22. 11. 2016 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi v zvezi s Factor banko, d.d., Probanko, d.d. in Banko Slovenije; sklep št. 8, 9, 10 in 11, sprejeti na 25. seji z 22. 11. 2017 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi na področju ugotavljanja zlorab v slovenskem zdravstvenem sistemu na področju prodaje in nakupa žilnih opornic.

¹⁰ Kot primer glej sklep št. 7, sprejet na 25. seji z 22. 11. 2017 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi na področju ugotavljanja zlorab v slovenskem zdravstvenem sistemu na področju prodaje in nakupa žilnih opornic; sklep št. 4 in 5, sprejeta na 65. izredni seji s 24. 5. 2018 po obravnavi Končnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi o ugotavljanju domnevnega pranja denarja in financiranja terorizma, jedrske proliferacije ter financiranja aktivnosti tujih

Komisija za nadzor javnih financ je sprejela sklepe:

- s katerim državnim organom priporoča, da izvedejo (notranji ali zunanji) nadzor;¹¹
- sklepe s katerim Vladi RS ali drugi upravičenim predlagateljem predlaga, da pripravijo predlog zakona ali drugega akta;¹²
- sklepe, s katerimi Državnemu zboru predlaga sklic seje ali ustanovitev parlamentarne preiskave;¹³ sklepe, s katerimi od državnih organov zahteva izročitev dokumentov ali poročanje;¹⁴
- sklepe, s katerimi poziva Vlado RS ali druge subjekte da preučijo določeno problematiko;¹⁵
- sklepe, ki predstavljajo navodila Vladi RS in drugim subjektom za izvrševanje njihovih pristojnosti;¹⁶
- sklepe, ki predstavljajo deklaracijo ugotovljene politične odgovornosti;¹⁷
- sklepe, ki predstavljajo priporočilo Vladi RS in gospodarskim družbam v državni lasti, da spoštujejo odločitve drugih organov¹⁸ ter
- sklepe z drugo vsebino.¹⁹

Komisija je od Komisije za nadzor javnih financ prejela podatke o realizaciji priporočil oziroma sklepov, vendar tem ocenam ni mogoče v celoti slediti. Komisija za nadzor javnih financ je namreč zapisala, da je med neizvršene ukrepe uvrstila ukrepe: »za katere menimo, da niso bili realizirani oziroma nimamo informacij o njihovi realizaciji«, komisija pa je pri tem zaznala določene nepravilnosti. Tako je Komisija za nadzor javnih financ zapisala, da je sklep št. 1, sprejet na 33. seji 26. 9. 2017 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi v zadevi »Farrokh«, ostal nerealiziran, čeprav je komisija, ki je bila tudi sama med naslovniki priporočila, poročilo o opravljenem internem nadzoru Državnemu zboru posredovala.

obveščevalno-varnostnih služb v Novi Ljubljanski banki d.d. ter domnevnega pranja denarja v Novi Kreditni banki Maribor d.d.; sklep št. 3, sprejet na 33. seji s 26. 9. 2017 po obravnavi Vmesnega poročila o opravljeni parlamentarni preiskavi v zadevi »Farrokh«.

¹¹ Kot primer glej sklep št. 1, 4 in 5, sprejeti na 3. nujni seji s 13. 2. 2015 po obravnavi delovanja Banke Slovenije v povezavi z dokapitalizacijo bank ter izbrisom delnic in podrejenih obveznic; sklep št. 2 in 3, sprejeta na 17. nujni seji s 30. 6. 2016 ob obravnavi točke dnevnega reda Uresničevanje upravljalvske funkcije SDH, d.d., na primeru Luke Koper, d.d. in Palome, d.d.; sklep, sprejet na 42. redni seji z 2. 2. 2017 po obravnavi točke Seznanitev z aktom policije »Navodilo o poslovanju s finančnimi sredstvi za posebne operativne namene«.

¹² Kot primer glej sklep št. 1 in 2, sprejeta na 13. redni seji s 13. 5. 2015 po obravnavi poslovnega poročila Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za leto 2014; sklep, sprejet na 41. redni seji z 2. 2. 2017 ob obravnavi poročila Nadzornega odbora Sklada za financiranje razgradnje NEK in za odlaganje radioaktivnih odpadkov iz NEK o poslovanju Sklada za leto 2015.

¹³ Kot primer glej sklep št. 6 in 7 sprejeta na 3. nujni seji s 13. 2. 2015 po obravnavi delovanja Banke Slovenije v povezavi z dokapitalizacijo bank ter izbrisom delnic in podrejenih obveznic; sklep št. 3, sprejet na 41. nujni seji s 26. 3. 2018 po obravnavi točke dnevnega reda Problematika upravljanja državnega premoženja.

¹⁴ Kot primer glej sklep, sprejet na 16. nujni seji s 11. 5. 2016 po obravnavi predloga priporočila Vladi Republike Slovenije v zvezi s kadrovanjem Slovenskega državnega holdinga, d.d.; sklep št. 2 in 4, sprejeta na prvem nadaljevanju 39. redne seje z 19. 1. 2017 po obravnavi revizijskega poročila Računskega sodišče »Uspešnost upravljanja z nedonosnimi terjatvami in upravljanja s pogodbami«.

¹⁵ Kot primer glej sklep št. 1, sprejet na 17. nujni seji s 30. 6. 2016 ob obravnavi točke dnevnega reda Uresničevanje upravljalvske funkcije SDH, d.d., na primeru Luke Koper, d.d. in Palome, d.d.

¹⁶ Kot primer glej sklep št. 4, sprejet na 17. nujni seji s 30. 6. 2016 ob obravnavi točke dnevnega reda Uresničevanje upravljalvske funkcije SDH, d.d., na primeru Luke Koper, d.d. in Palome, d.d.; sklep št. 3, sprejet na prvem nadaljevanju 39. redne seje z 19. 1. 2017 po obravnavi revizijskega poročila Računskega sodišče »Uspešnost upravljanja z nedonosnimi terjatvami in upravljanja s pogodbami«.

¹⁷ Kot primer glej sklep št. 3, sprejet na 38. nujni seji s 15. 3. 2018 po obravnavi revizije Računskega sodišča o pravilnosti nabave medicinske opreme iz zdravstvenega materiala ter učinkovitosti pridobivanja in upravljanja z medicinsko opremo v letih 2014 in 2015 v Univerzitetnem kliničnem centru Ljubljana (UKC Ljubljana).

¹⁸ Kot primer glej sklep, sprejet na 31. redni seji z 2. 6. 2016 po obravnavi mnenja Računskega sodišča o javnofinančnem vprašanju – pridobivanje kapitalskih naložb države in občin ter kapitalskih naložb pravnih oseb v njihovi lasti; sklep št. 1, sprejet na prvem nadaljevanju 39. redne seje z 19. 1. 2017 po obravnavi revizijskega poročila Računskega sodišča »Uspešnost upravljanja z nedonosnimi terjatvami in upravljanja s pogodbami«.

¹⁹ Kot primer glej sklep, sprejet na 30. redni seji s 26. 5. 2016 po obravnavi točke dnevnega reda »Informacije iz Banke Slovenije o stanju v Delavski hranilnici, d. d. – nadaljevanje obravnav«.

Komisija najprej poudarja, da je vsakršno nespoštovanje sklepov Državnega zbora, ki v skladu s pravnim redom zavezujejo naslovnike, povsem nesprejemljivo. Po drugi strani pa komisija ugotavlja, da številni izmed zgoraj navedenih sklepov niso pravno zavezujoči, pač pa po vsebini predstavljajo zgolj priporočila.

Komisija ob tem opominja, da je Državni zbor organ, ki ima posebno avtoriteto. Ta avtoriteta izhaja iz njegove predstavniške funkcije oziroma dejstva, da ga sestavljajo predstavniki celotnega ljudstva, izbrani na neposrednih in svobodnih volitvah. V Državnem zboru se torej neposredno izraža načelo ljudske suverenosti. Kadar Državni zbor izda določena priporočila – razen v primeru, če ta priporočila nasprotujejo ustavi, zakonom ali drugim relevantnim predpisom – se od državnih organov in drugih oseb javnega prava pričakuje, da bodo ta priporočila jemali z določeno mero resnosti in skrbnosti, četudi niso pravno zavezujoča. Od naslovnikov priporočil se tako pričakuje vsaj to, da se bodo s priporočili seznanili in jih preučili.

Enake avtoritete kot Državni zbor pa seveda ne uživajo njegovi posamezni člani, odbori ali komisije, kar se kaže tudi v njihovih pristojnostih. Vloga odborov ali komisij je »predvsem, da pred vsako odločitvijo v parlamentu preučijo vsako zadevo, o kateri odloča parlament, zavzamejo o njej stališče, da dajejo pripombe in usmeritve, kar vse pomaga poslancem k odločitvi« (glej Ustavna ureditev Slovenije, Kavčič, I., Grad, F., FV Založba, 2001, p. 190). Tako tudi 39. čl. PoDZ-1 daje Komisiji za nadzor javnih financ zgolj pristojnost, da Državnemu zboru predlaga potrebne ukrepe, ne pa tudi, da jih sama sprejema. Če Komisija za nadzor javnih financ ali drugo delovno telo Državnega zbora oceni, da bi bilo potrebno na določen subjekt nasloviti priporočila, bi zato bilo ustrezno, da teh priporočil ne izda samo, pač pa da njihovo izdajo predlaga Državnemu zboru. Delovna telesa Državnega zbora morajo delovati v okviru pristojnosti in pooblastil, ki jim jih daje Poslovnik državnega zbora, in jih ne smejo presežati.

Komisija opaža, da so določena priporočila, ki jih je sprejel Državni zbor oziroma Komisija za nadzor javnih financ, sporna z vidika poseganja v samostojnost, ki jo uživajo nekateri državni organi oziroma druge organizacije. Kot primer navaja sklep št. 3, sprejet na prvem nadaljevanju 39. redne seje 19. 1. 2017 ob obravnavi točke dnevnega reda Obravnava Revizijskega poročila Računskega sodišča »Uspešnost upravljanja z nedonosnimi terjatvami in upravljanja s pogodbami«. Z navedenim sklepom je Komisija za nadzor javnih financ zahtevala od Računskega sodišča, da od revidiranca zahteva popravilne ukrepe, s čimer je ravnala v nasprotju z ustavno zagotovljeno samostojnostjo Računskega sodišča. Prav tako je na primer v sklepu št. 2, sprejetem na 58. izredni seji 10. 4. 2018 po obravnavi Končnega poročila o investicij v Blok TEŠ 6 Državni zbor Vladi RS priporočal, naj Slovenskemu državnemu holdingu naloži, da od Holdinga Slovenske elektrarne d. o. o. zahteva, da sproži postopek ugotavljanja odškodninske odgovornosti. Komisija se ob tem ne izreka o smiselnosti ločitve upravljanja premoženja države, ugotavlja pa, da takšno navodilo predpostavlja kršitev neodvisnosti SDH, ki je določeno v 7. čl. Zakona o slovenskem državnem holdingu, ZSDH-1 (Ur. l. RS, št. 25/14).

Komisija za preprečevanje korupcije zato priporoča:

- da državni organi in drugi subjekti javnega prava izvršijo pravno zavezujoče sklepe Državnega zbora, slednji pa uvede mehanizme za nadzor izvrševanja teh sklepov;
- da se državni organi in drugi subjekti javnega sektorja s priporočili Državnega zbora seznanijo ter jih preučijo in oblikujejo argumentirana stališča do njih, predvsem o njihovi ustreznosti ter izvedbi;
- da delovna telesa Državnega zbora, kadar niso pristojna za sprejem priporočil ali sklepov, temveč je za njihov sprejem pristojen Državni zbor, ta predložijo v potrditev Državnemu zboru;
- da se Državni zbor v prihodnje vzdrži sprejemati priporočila in zahteve, ki predstavljajo poseg v zakonsko ali celo ustavno opredeljeno neodvisnost in samostojnost državnih organov ali drugih subjektov.

IV.

Komisija svetuje pri krepitvi integritete in preprečevanju ter odpravljanju tveganj za korupcijo v javnem in zasebnem sektorju (4. al. I. odst. 12. čl., 1. čl. ZIntPK) ter v zvezi s temi izdaja načelna mnenja, stališča, priporočila in pojasnila (8. al. I. odst. 12. čl. ZIntPK). V določenih primerih komisija izdaja posebna kvalificirana priporočila oziroma pobude, ki jih lahko državni organi zavrnejo le, če zavrnitev pisno obrazložijo (2. odst. 13a. člena ZIntPK).

a) Komisija je v zadevi 06210-61/2014 ocenjevala stanje v povezavi z vzpostavljenim sistemom delovanja Družbe za upravljanje terjatev bank, pri čemer je izrazila dvom v učinkovitost izvajanja nadzora DUTB d.d. nad zakonitostjo, gospodarnostjo in učinkovitostjo procesov odobravanja kreditov in naložb v bankah, deležnih ukrepov po ZUKSB. Komisija je kot ukrep za izboljšanje stanja predlagala uvedbo dvostranskega upravljanja DUTB, saj je bila prepričana, da zakon na področju gospodarskih družb, sprejeti standardi korporativnega upravljanja ter drugi akti, ki se nanašajo na opredelitev pristojnih in odgovornih vodilnih oseb delniških družb, mnogo jasneje opredeljujejo naloge organov upravljanja in nadzora, hkrati pa razmejujejo pristojnosti in opredeljujejo odgovornosti posameznega člana organa. Dvostrani sistem bi tako pripomogel k zmanjševanju korupcijskih in ostalih tveganj, ki jim je družba v okviru sedanjega poslovanja izpostavljena. Priporočilo komisije je ostalo neizvršeno.

b) V zadevi 06210-89/2017 je komisija obravnavala imenovanje članov nadzornega sveta v SDH. Predlog članov nadzornega sveta v prvi fazi pripravi strokovna komisija, ki jo imenuje minister za finance. Ob tem je komisija ugotovila, da zakon ne določa števila članov strokovne komisije in ne ureja podrobnejšega postopka vrednotenja, ugotavljanja primernosti in izbire, kot tudi meril ter pogojev, ki naj jih izpolnjujejo strokovnjaki, imenovani v strokovno komisijo. Zakon prav tako ne nalaga ministru, da ta vprašanja uredi. Komisija je zato izdala priporočilo, da se vzpostavi postopkovnik izbora članov strokovne komisije in uredi tudi presojanje suma okoliščin nasprotja interesov ter morebitnih vplivanj na člane strokovne komisije. Komisija je isto problematiko obravnavala še v zadevi 0600-1/2016, v kateri je od Ministrstva za finance zahtevala vse interne dokumente. Iz prejetega seznama internih dokumentov ne izhaja, da je ministrstvo uredilo postopek imenovanja strokovne komisije, niti se to ni izkazalo v nadaljevanju postopka.

Komisija je prav tako zaznala večja odstopanja pri ocenjevanju kandidatov za člane nadzornega sveta, ki ga je opravila strokovna komisija, kar je posledica dejstva, da postopek ocenjevanja ni ustrezno reguliran. Prav tako je komisija opazila, da so člani strokovne komisije predlagali kandidata, katerega ravnanje je komisija v preteklosti opredelila kot koruptivno. Komisija je zato predlagala, da se sprejmejo konkretni kriteriji za dodeljevanje točk oziroma ocen posameznega določenega kompetenčnega okvirja, ter da se opredelijo merila presojanja zakonskega pogoja »odlikuje ga osebna integriteta in poslovna etičnost«. Komisija je v zadevi 0600-1/2016 pridobila podatke, iz katerih izhaja, da je strokovna komisija sprejela dokument Smernice za delovanje strokovne komisije, v katerih so dobro razčlenjena strokovna merila (1 - 4. točka III. čl. Smernic), vendar po drugi strani ugotavlja, da dodatne kompetence (osebna integriteta, usmerjenost k timskemu delu, večšine komuniciranja in razreševanje konfliktov, strateško razmišljanje; 5. točka III. čl. Smernic) še vedno niso predpisane z potrebno stopnjo določnosti. Komisija tako ugotavlja, da je bilo priporočilo, ki ga je podala v zadevi 06210-61/2014, delno upoštevano.

c) V Mnenju o postopku spreminjanja Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, št. 06215-1/2017-32, je komisija na Vlado RS naslovila priporočilo, naj se v Poslovniku Vlade RS bolj določno opredelijo mehanizmi za zagotavljanje kakovosti predpisov. Hkrati je komisija sprejela priporočilo, naj se vzpostavi mehanizem za nadzor kakovosti pripravljenih predpisov in odgovornosti uradnikov na položaju in funkcionarjev za nestrokovno in nekakovostno pripravljen predlog predpisa ter neustrezno voden zakonodajni postopek.

Komisija je pri izdaji prvega priporočila kritizirala Poslovnik Vlade RS (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02, 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12, 10/14, dalje: *poslovnik*), ki v 8.d členu določa potrebne sestavine podzakonskega predpisa, in sicer s skopim priporočilom po smiselni uporabi določb, ki se nanašajo na predloge zakonov. Komisija je ocenila, da bi moral biti poslovnik bolj določen glede vsebine, javne predstavitve in obravnave (predvsem podzakonskih) predpisov, saj drugega zavezujočega predpisa, ki bi to področje celovito urejal, ni. Prav

tako je komisija grajala, da se poslovnik ne osredotoča na fazo, ko je predvideno sodelovanje javnosti. Komisija je z vpogledom v trenutno veljavni poslovnik ugotovila, da slednji še ni bil spremenjen, vendar je Vlada na 62. dopisni seji dne 25. 6. 2019 sprejela Akcijski načrt za izboljšanje postopka načrtovanja, priprave, sprejemanja in vrednotenja učinkov zakonodaje 2019-2022. Akcijski načrt predvideva številne ukrepe za zagotavljanje večje transparentnosti pri sprejemanju predpisov, zagotavljanje večje kvalitete predlogov in druge izboljšave, zato Komisija meni, da si naslovnik priporočil prizadeva, da bi jih uresničil.

č) Komisija je v dokumentu št. 06210-877/2019-110 z dne 24. 10. 2016 podala prikaz stanja in priporočila v zvezi z izvajanjem nabav medicinsko tehničnih pripomočkov multinacionalk v javnih zdravstvenih zavodih preko posrednikov. Komisija je med drugih podala priporočilo, da se sprejme register medicinskotehničnih pripomočkov oziroma sprejem standardov teh pripomočkov, ki bi bolnišnicam omogočil, da bi izvajali nabavo pripomočkov glede na veljavne standarde. Komisija je namreč ugotovila, da lahko multinacionalke brez registra oziroma standardov v Sloveniji dosegajo višje cene kot v tujini, da se lahko cene v različnih slovenskih bolnišnicah razlikujejo, da ni pregleda nad tem, kateri pripomočki se v Sloveniji vgrajujejo v paciente ter da je register medicinskih pripomočkov pomanjkljiv, saj vključuje le slovenske proizvajalce. Situacija se od podaje priporočila komisije ni spremenila.

Komisija opozarja, da je dejstvo, da naša država deklarira ničelno toleranco do korupcije, šele prvi korak k njeni odpravi. Za odpravo korupcije so namreč potrebni še premišljeni in strokovno utemeljeni koraki, ki temeljijo na poznavanju dejstev. Take ukrepe v svojih priporočilih oblikuje komisija. Res je sicer, da priporočila komisije niso pravno zavezujoča za druge državne organe ali druge osebe javnega prava in da pravni red dopušča, da organi oblikujejo in izvajajo tudi druge ukrepe proti korupciji poleg tistih, ki jih priporoča komisija. Vendar se je potrebno zavedati, da ti ukrepi morda ne bodo enako učinkoviti, kot s strani komisije predlagani ukrepi, in da državni organi ali druge osebe javnega prava, ki ne upoštevajo priporočil komisije, nosijo vsaj moralno odgovornost, če približevanje ničelni stopnji korupcije ne bo potekalo z želeno hitrostjo.

ZAKLJUČEK

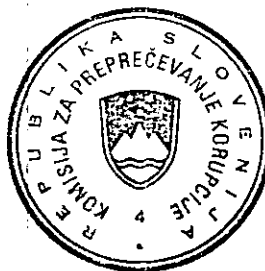
Kadar gre za zavezujoče odločitve državnih organov, je po mnenju komisije nedopustno, da jih drugi državni organi ne spoštujejo, če so njihovi naslovniki. Izvrševanje javne oblasti poteka namreč v sistemu, ki ga sestavljajo številni organi z različnimi pristojnostmi, cilji demokratične družbe pa se lahko kakovostno uresničujejo le, če vsi elementi sistema delujejo usklajeno, v skladu s svojo vlogo in hierarhičnim položajem. V kolikor se posamezniki ali posamezni organi temu niso pripravljene podrediti, pa nosijo del odgovornosti za nespoštovanje odločb tudi tisti subjekti, ki so pristojni uveljavljati politično odgovornost posameznikov, saj bi v takšnih primerih morali izkoristiti to pristojnost in zagotoviti, da položaje, funkcije oziroma delovna mesta zasedejo posamezniki, ki razumejo pomen vladavine prava, kot ene temeljnih stopenj na poti civilizacijskega napredka, ki ga človeštvo zasleduje skozi tok zgodovine. Komisija pa opozarja tudi na možnost odškodninske odgovornosti. Čeprav se komisija zaveda, da veljavna pravila o odškodninski odgovornosti morda ne dajejo podlage za reakcijo v vseh primerih, ko odločitve državnih organov niso spoštovane, pa vseeno meni, da je treba v teh primerih upoštevati tudi to možnost. Glede nezavezujočih priporočil, ki jih medsebojno naslavlajo državni organi, pa komisija poudarja, da so ta priporočila praviloma podana v dobri veri, da bodo pripomogla k učinkovitejšemu delovanju države, zato se od naslovnikov pričakuje, da jih jemljejo resno.

PREDLOG SENATU KOMISIJE

Predlaga se sprejem naslednjih sklepov:

- Sprejme se dokument *Ugotovitve v konkretnem primeru »neodzivnost v zvezi z odločitvami DŽ, Ustavnega sodišča RS in drugih nadzornih institucij«* v skladu s predlogom, ki je bil v zadevi 06216-5/2018 senatu predložene v odločanje na 33. seji z dne 19. 9. 2019 (06216-5/2018-15);

- ugotovitve in priporočila iz prejšnje alineje se objavijo na spletni strani komisije ter se vročijo pobudniku postopka – Državnemu zboru ter Ustavnemu sodišču in Računskemu sodišču;
- po izvršitvi opravil iz prejšnje alineje se zadeva 06216-5/2018 zaključi.

Boris Stefanec
PRESEDNIK

Odredba:

- vložili v zbirko dok. gradiva.